

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מנחות-התכלת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
תנא אזאת תורת העולה ריבה סמיך ליה.													◊	מט.
כבשי עצרת ששחטן לשום אילים - כשרין, ולא עלו לבעלים לשום חובה	תני רבה בר בר חנה קמיה דרב:												■	מט.
עלו ועלו.	אמר ליה רב:												■	מט.
מסתברא מילתיה דרב בכסבור אילים ושחטן לשום כבשים, שהרי כבשים לשום כבשים נשחטו, אבל כסבור אילים ושחטן לשום אילים לא, עקירה בטעות היא עקירה	רב חסדא:												■	מט.
עקירה בטעות לא היא עקירה.	רבא:												■	מט.
ומותבינן אשמעתין:	רבא:												⚡	מט.
הכהנים שפיגלו במקדש, מזידין - חייבין, הא שוגגין - פטורין	[תנן]												⚡	מט.
פיגולן פיגול	ותני עלה:												■	מט.
היכי דמי?													^	מט.
אילימא דידע דחטאת היא וקא מחשב בה לשום שלמים													⚡	מט.
האי שוגגין? מזידין הון													⚡	מט.
אלא לאו דכסבור שלמים הוא וקא מחשב בה לשום שלמים													⚡	מט.
וקתני: פיגולן פיגול, אלמא עקירה בטעות היא עקירה													⚡	מט.
לעולם דידע דחטאת היא וקא מחשב בה לשום שלמים, ובאמר מותר.	אמר ליה אביי:												!	מט.
כל מנחות שנקמצו שלא לשמן - כשרות, ועלו לבעלים לשום חובה, שאין המנחות דומות לזבחים, שהקומץ מחבת לשום מרחשת - מעשיה מוכיחין עליה שהיא מחבת, חרבה לשום כלולה - מעשיה מוכיחין עליה שהיא חרבה אבל בזבחים אינו כן, שחיטה אחת לכלול, קבלה אחת לכלול, זריקה אחת	מתיב ר' זירא, ר' שמעון:												⚡	מט.
היכי דמי?													^	מט.
אילימא דידע דמחבת היא וקא קמיין לה לשום מרחשת													⚡	מט.
כי מעשיה מוכיחין מאי הוי? הא מיעקר קא עקיר לה													⚡	מט.
אלא לאו דכסבור מרחשת היא וקא קמיין לה לשום מרחשת וטעה													⚡	מט.
דהכא הוא דמעשיה מוכיחין עליה, הא בעלמא עקירה בטעות היא עקירה													⚡	מט.
לעולם דידע דמחבת היא וקא קמיין לה לשום מרחשת, ודקא אמרת: כי מעשיה מוכיחין עליה מאי הוי? רבא לטעמיה, דאמר רבא: מחשבה דלא מינכרא פסל רחמנא, מחשבה דמינכרא לא פסל רחמנא.	אמר ליה אביי:												!	מט.
התמידין אין מעכבין את המוספין, ולא המוספין מעכבין את התמידין, ולא המוספין מעכבין זה את זה.													■	מט.
לא הקריבו כבש בבוקר יקריבו בין הערבים	[רבנן]												■	מט.
אימתי? בזמן שהיו אוספין או שוגגין, אבל אם היו מזידין ולא הקריבו כבש בבוקר - לא יקריבו בין הערבים.	רבי שמעון:												■	מט.
לא הקטירו קטורת בבוקר יקטירו בין הערבים.													■	מט.
וכולה היתה קריבה בין הערבים, שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטורת הסמים, ולא מזבח העולה אלא בתמיד של שחר, ולא את השולחן אלא בלחם הפנים בשבת, ולא את המנורה אלא בשבעה נרותיה בין הערבים.	רבי שמעון:												■	מט.
ציבור שאין להן תמידין ומוספין, אי זה מהן קודם?	בעא מיניה ר' חייא בר אבין מרב חסדא:												⚡	מט.
היכי דמי?													^	מט.
אילימא תמידין דיומיה ומוספין דיומיה													!	מט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מנחות-התכלת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
פשיטא, תמידין עדיפי, דהוו להו תדיר ומקודש										ז		מט:	
אלא תמידין דלמחר ומוספין דהאידינא										!	◇	מט:	
תמידין עדיפי שכן תדיר, או דלמא מוספין עדיפי דהוו להו מקודש?											^	◇	מט:
התמידין אין מעכבין את המוספין, ולא המוספין מעכבין את התמידין, ולא המוספין מעכבין זה את זה	אמר ליה [רב חסדא], תניתיה:									■	ז	◇	מט:
היכי דמי?										^	ז	מט:	
אילימא דאית ליה, ולקדם										!	ז	מט:	
מנין שלא יהא דבר קודם לתמיד של שחר? ת"ל: (ויקרא ו') וערך עליה העולה	והתניא:									■	ז	ז	מט:
העולה - עולה ראשונה	ואמר רבא:									■	ז	ז	מט:
אלא פשיטא דלית ליה, ואי דיומיה - אמאי? תדיר ומקודש תדיר עדיף, אלא לאו דלמחר										!	ז	◇	מט:
וקתני: אין מעכבין זה את זה, אלמא כי הדדי נינהו											ז	◇	מט:
לעולם דאית להו, ולקדם, ודקא קשיא לך שלא יהא דבר קודם, מצוה בעלמא הוא.	אמר ליה אבוי:									!	◇	מט:	
אין פוחתין משהה טלאים המבוקרין בלשכת הטלאים כדי לשבת ולשני ימים טובים של ראש השנה	ת"ש:									■	ז	◇	מט:
היכי דמי?										^	ז	מט:	
אילימ' דאית ליה										!	ז	מט:	
תמידין ומוספין טובא הון										ז	ז	מט:	
אלא לאו דלית ליה										!	ז	◇	מט:
ושמע מינה תמידין עדיפי?											ז	◇	מט:
לא, לעלם דאית ליה, והכי קא אמר: אין פוחתין משהה טלאים המבוקרין בלשכת הטלאים ד' ימים קודם שחיטה, ומני? בן בג בג היא										!	◇	מט:	
מנין לתמיד שטעון ביקור ד' ימים קודם שחיטה? תלמוד לומר: (במדבר כ"ח) תשמרו להקריב לי במועדו, ולהלן הוא אומר: (שמות י"ב) והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום, מה להלן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה. אף כאן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה.	דתניא, בן בג בג:									■	!	◇	מט:
הני ששה, שבעה הון, דהא איכא דצפרא דתלתא בשבתא	רבינא לרב אשי:										ז	מט:	
ולטעמין, תמניא הון, דהאיכא דפניא דמעלי שבתא										ז	מט:		
הא לא קשיא, דלבתר דאקריב קאמר										!	◇	מט:	